

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3Nt/28/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010229
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šmrhola
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4314010229.1

Uznesenie

Okresný súd Levice, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Šmrholu a prísediacich Imricha Urbana a Gizely Fűriovej, v trestnej veci odsúdeného W. U., o návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.09.2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného W. U., nar. XX.XX.XXXX v N. D., trvale bytom N. D., ul. E. č. XX/XX, okres M., t.č. v S. na výkon trestu odňatia slobody T. nad D., vo výroku o treste rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 188/2006 zo dňa 16.12.2009, právoplatným dňa 04.01.2010

z a m i e t a,

pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Leviciach sp. zn. 2T 188/2006 zo dňa 16.12.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To 9/2010 zo dňa 18.02.2010 bol W. U. právoplatne uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 650/2005 Z.z. a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený W. U. podal dňa 12.03.2014 na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci, ktorý odôvodnil tým, že súd v pôvodnom konaní pri výmere trestu použil asperačnú zásadu, čo je v rozpore s nálezom ústavného súdu a stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR.

Dňa 29.09.2014 bol na verejnom zasadnutí vypočutý odsúdený W. U., ktorý zotrval na dôvodoch podaného návrhu a žiadal zrušiť rozsudok, ktorým bol odsúdený v rozpore so zákonom s poukazom na nález ústavného súdu a znížiť mu trest.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Podľa § 41b odsek 1 zákona číslo 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Z výpisu registra trestov súd zistil, že odsúdený W. bol naposledy súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu v Leviciach sp. zn. 4T 182/10 zo dňa 16.09.2010 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 188/2006 vyplýva, že odsúdený W. U. bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Leviciach sp. zn. 2T 188/2006 zo dňa 16.12.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To 9/2010 zo dňa 18.02.2010 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 650/2005 Z.z. a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zistil, že odsúdený W. U. bol 8-krát disciplinárne odmenený a 2-krát disciplinárne potrestaný, počas výkonu trestu neprejavil záujem o ďalšie vzdelávanie.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne o treste.

Z výpovede odsúdeného W. na verejnom zasadnutí vyplýva, že žiada zrušiť rozsudok v predmetnej trestnej veci ohľadom trestu, nakoľko mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v rozpore so zákonom za použitia asperačnej zásady.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 188/2006 súd zistil, že W. U. bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov 6 mesiacov za použitia ust. § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a iné.

Odsúdený W. U. na verejnom zasadnutí poukazoval na nález ústavného súdu a stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, teda žiadal zníženie trestu.

Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 / zverejnený dňa 21.12.2012 pod číslom 428/2012 Z.z. / rozhodol o nesúlade ustanovenia § 41 odsek 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov s čl. 1 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie § 41 odsek 2 slová za bodkočiarkou „ súd uloží

páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody „ v Trestnom zákone dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR stratilo účinnosť.

Súd má za to, že skutky boli správne kvalifikované ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a iné, za čo bol odsúdenému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov 6 mesiacov za použitia ust. § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, teda nie za použitia asperačnej / zostrujúcej / zásady v zmysle ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorá nebola použitá pri ukladaní trestu odňatia slobody odsúdenému.

Účinky použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom pred 21.12.2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, sú negované použitím ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona. Sprísnená trestná sadzba v tomto prípade nebola použitá, a to pre jej neprimeranú prísnosť vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený spáchal trestné činy v stave zmenšenej príčetnosti. Súd mohol v danom prípade v zákonom ustanovenom rozsahu znížiť trest až pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ustanovenú v osobitnej časti Trestného zákona, teda zníženie sa neodvíjalo od dolnej hranice trestnej sadzby určenej podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21.12.2012, časti prvej vety za bodkočiarkou.

Odsúdený poukazuje aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013, ktoré však v bode III. znie :

Ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písmeno a/ až c/ alebo písm. e/ Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu ku trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b odsek 1 zákona číslo 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL.ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 Z.z., 21. decembra 2012, sa nepoužije.

Z výkladu tohto stanoviska je zrejmé, že u odsúdeného bolo pri ukladaní trestu odňatia slobody použité mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a odsúdenému bol uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby upravenej postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21.12.2012. V takom prípade nemôže byť nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 dôvodom obnovy konania "ex lege", t.j. na základe § 41b odsek 1 zákona číslo 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, nakoľko ústavné účinky ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21.12.2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, na dotknutý prípad nedopadli.

Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže doceliť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, medzi ktoré Trestný poriadok zaraďuje aj obnovu konania.

4

3Nt 28/14

Povolenie obnovy konania je v zásade prípustné za splnenia podmienok uvedených v § 394 Trestného poriadku. Súd musí preto najprv skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli súdu skôr známe a až následne zisťovať, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami, či dôkazmi známymi súdu už predtým, môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu než v pôvodnom konaní. Súd teda nemôže bez ďalšieho prevziať nové skutočnosti či dôkazy bez toho, aby ich hodnotil vo vzťahu k skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vzišlo pôvodné rozhodnutie. Nie každá nová skutočnosť, či dôkaz sú tak spôsobilé vyvolať následky prezumované v § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Každý návrh na povolenie obnovy konania treba posudzovať individuálne a prihliadnuť na všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré boli známe už v pôvodnom konaní, a ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Odsúdený W. po podaní návrhu na povolenie obnovy konania nepredložil, resp. neuviedol také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli súdu skôr známe. Žiadne skutočnosti uvádzané odsúdeným by nemali v konečnom dôsledku žiadny vplyv na spáchané skutky, z ktorých bol uznaný vinným a teda nie sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne o treste odsúdeného. V danom prípade najprísnejšie trestným bol zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, za ktorý je možno uložiť trest odňatia slobody na 5 rokov až 12 rokov. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov 6 mesiacov nie je v zrejmom nepomere k závažnosti spáchaných činov odsúdeným alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu a bol uložený

za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody podľa § 39 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona. Súd teda dôsledne zohľadnil všetky okolnosti spáchania trestných činov a taktiež celkové pomery páchatel'a, vrátane jeho zdravotného stavu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd návrh odsúdeného W. U. na povolenie obnovy konania zamietol, pretože nezistil dôvody na jeho povolenie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Levice k sp. zn. 3Nt 28/2014.

Sťažnosť má odkladný účinok.

Právo podať sťažnosť nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.